

TORONYIRÁNY

XII. 47.

2018. november 25.



SZEGEDI KATOLIKUS ÉRTESETŐ A GLATTFELDER ALAPÍTVÁNY GONDOZÁSÁBAN

Krisztus, a mindenség királya

November 30. Szent András apostol



Pilátus jóváhagyta a halálos ítéletet, de közben vízet hozatott, megmosta a kezét, s így jelezte, hogy ártatlan akar maradni a kiontott vértől. A víz természetesen nem moshatta le a kötelességmulasztás bűnét. Az ilyen kézmosás ősi szokás volt a zsidóknál is (MTörv 21,6). Csak a felháborodás és a pogány hatalommal való szembenállás magyarázhatja a büszke kijelentést: A vére legyen rajtunk és fiainkon. Ők, mint a nép hivatalos vezetői végleg szakítottak Jézussal. Ilyen messiást nem akartak, inkább megmaradtak saját elképzeléseik mellett. Ezután már csak a formások maradtak hátra. Pilátus szabadon engedte Barabást, és parancsot adott a katonáknak Jézus felfeszítésére.

Az elmélkedő egyház régen meglátta, hogy Jézus elítélésében jelképesen benne van az egész emberiség, illetőleg az egész világ bűne. Az ószövetségi népet és a korabeli pogányságot a hivatalos hatóságok képviselik, a küldetésükhöz hűtlen hívőket pedig Júdas. Az Atya irgalmát azonban ez az egyetemes visszautasítás sem tudta megrendíteni. Jézus éppen ebben a teljes elhagyatottságban és teljes meg nem értésben vállalta az Atya előtti engedelmisséget, s ezzel több hódolatot tett az Atya elé, mint amit a világ bűne megtagadott tőle.

Gál Ferenc

A szentmise olvasmányai

- Dán 7,13-14** Az ószövetségi szerző apokaliptikus képekben rajzolja meg a történelem végét, és az átmenetet a célbajutás, a hazatalálás végső megdicsőült állapotába.
- Jel 1,5-8** Az újszövetségi szerző szintén apokaliptikus képekben ábrázolja a Feltámadt, Győztes Krisztust, mint az egész emberi történelem Urát.
- Jn 18,33b-37** Jézus Pilátus előtt királynak vallja magát, de egészen más értelemben, mint ahogy azt kortársai gondolják.

Jézus Pilátus előtt

Az ítélet kimondása után az összeverődött nép elkísérte Jézust Pilátushoz, aki a húsvéti ünnepre Cezáreából feljött Jeruzsálembé. A tapasztalat megtanította, hogy ilyenkor ébernek kell lennie, mert a zsidók körében könnyen keletkezett politikai mozgolódás. Lakása talán az Antonia várban volt, a templom közelében, s itt volt a helyőrség is, a pretorium, tehát könnyen ellenőrizhette a tömeg viselkedését. Pilátus 26 és 36 között volt helytartó (procurator), s a zsidó írók, Josephus Flavius és Philo meglehetősen rossz képet festenek róla. Nem tartozott a római főnemességhez, hanem a lovagok osztályához, s Róma érdekeit erős kézzel képviselte. Több ízben volt összetűzés közte és a zsidók között, pl. a mikor a császár képével díszített pajzsokat kifüggesztette Jeruzsálemben, vagy amikor a templom pénztárából vette el a pénzt, hogy Jeruzsálemnek vízvezetékét építsen. A politikai megmozdulásokat véres kézzel fojtotta el, azért ismételt panaszt emeletek ellene Tibériusz császárnál.

Viselkedése alapján az egyháztörténészek felteszik a kérdést, hogy az evangélisták igazi képet festenek-e róla, amikor úgy mutatják be, mint aki vonakodik Jézus halálos ítéletét megerősíteni. Méltán gondolhatnánk, hogy mit számított egy ilyen büszke rómainak, ha egy galileai férfit a saját népe halálra ad. De figyelembe kell venni, hogy a zsidók úgy vádolták előtte Jézust, mint messiás-királyt. Márpedig az eddig fellépő álmessiasok mind politikai kalandorok voltak. Jézus viszont semmi olyat nem tett, amivel a megszálló hatalom gyanúját felkeltette volna. Pilátusnak is megvolt a maga rendőrsége és kémrendszere, s nem látott semmi olyan kezdeményezést, ami miatt be kellett volna avatkoznia. Joggal tartott tehát attól,

hogyan a zsidók valamilyen kelepécét állítanak neki. Eddig szokatlan volt, hogy maguk a zsidók jelentsék fel azt, aki népük szabadságáért akart küzdeni. Ezért igyekszik Pilátus részletesen kivizsgálni az ügyet.

A helytartó bizonyára házának erkélyéről beszélt a tömeghez. A négy evangélista szövegéből ilyenféle párbeszédet tételeztünk fel. Pilátus megkérdezi, hogy mivel vádolják Jézust. Egyesek sértődötten válaszolnak: Ha nem volna gonosztevő, nem hoztuk volna ide. A helytartó gyanítja, hogy valamilyen vallási vita van köztük, azért hanyagul odaveti: Ítélezzetek törvényetek szerint. A zsidók érzik, hogy szavaiban gúny is vegyül, azért mondják elkeseredetten, hogy nekik nem szabad senkit kivégezniük (Jn 18,31). De hogy nyomatékot adjanak követelésüknek, rögtön előjönnek a politikai váddal: Azt tapasztaltuk, hogy tévútra vezeti népünket. Megtiltja, hogy adót fizessünk a császárnak, s messiás-királynak adja ki magát. Ez elég ahhoz, hogy Pilátus külön kihallgatást rendeljen el. Bevezeteti Jézust a helyőrségre és messiási mivolta felől érdeklődik: Te vagy a zsidók királya? Ez a kérdés a római hatóság eddigi tapasztalata alapján vádnak is számított. Azért Jézus tisztázni akarja a szavak értelmét. Magadtól mondd ezt, vagy mások állították rólam? A helytartó erre érdektelenül megjegyzi, hogy ő nem zsidó, amit tud, azt a főpapoktól, illetve a főtanács tagjaitól tudja. Pilátus a tetteket kívánja hallani, amelyre a feljelentők a messiási vádat építik. Jézus ellenben magyarázatot ad küldetéséről: Országom nem ebből a világból való. Ha földi országot akarna alapítani, alattvalói fegyvert ragadnának mellette, de Pilátus maga is tudhatja, hogy ez nem történt meg. A helytartó most talán pusztán kíváncsiságból azt kérdezi, hogy Jézus minek tartja magát, igazi messiásnak-e? „Igen annak, - válaszolja, én arra születtem és azért jöttem a világba, hogy tanúságot tegyek az igazságról. Aki az igazságból való, hallgat szavamra.” Itt feltételezhetjük, hogy az evangélista olyan választ ad Jézus szájába, amely már nem annyira Pilátusnak szól, hanem a mindenkori keresztényeknek. De mit érdeklí Pilátust az igazság és a többi vallási kérdés. Neki a hatalom és a gazdagság számít. Jézus ellenben tudja, hogy mindig lesznek, akik keresik az igazságot, az élet célját, azért nem tartja fölöslegesnek a kijelentést.

Pilátus kimegy a néphez és kijelenti, hogy semmi okot nem talál ennek az embernek a megbüntetésére. Erre újra kezdődik a kiabálás: Tanításával fellázítja a népet Galileától kezdve egészen Jeruzsálemig (Lk 23,5). A helytartó most már érzi, hogy ha Jézus fel is kavarta egyes zsidók érzését, annak nem volt politikai színezete. Kapóra jön neki, hogy Jézus galileai, s így alattvalója Heródes Antipásznak, aki az ünnepekre éppen Jeruzsálembe jött. Ő zsidó, tehát jobban kiismeri magát ezekben a dolgokban. Átküldi hozzá a vádlottat, s gondolja, hogy ezzel kitér a kellemetlen döntés elől. Lépése egyúttal annak igazolása is volt, hogy tiszteletben tartja Heródes jogait, mert ilyen illetékességi súrlódás már volt köztük. Amellett mindketten féltékenyek voltak arra, hogy Rómához hűnek találják őket. Philó írásaiból tudjuk, hogy Heródesnek voltak jó emberei Tibériusz udvarában.

Gál Ferenc

Szülők és gyermekeik: hogyan jól élünk együtt (22.)

Hogyan válhat belőlünk don Bosco szerint nevelő vagy szülő?

XVI. A család kapcsolata más nevelő fórumokkal

2. A család és az egyéb nevelői fórumok közötti kapcsolat típusai

A család és a különböző egyéb nevelői fórumok között különböző kapcsolat-típusok jöhetnek létre: a felelősség átadása, a meghatározottságtól való felszabadulás, az előítéleten alapuló szembenállás, a kölcsönös módosítás, a teljes kizárás vagy törlés, az együttműködés.

A felelősség átadása

A felelősség átadása, mint kapcsolat-típus nem segíti elő a nevelői fórumok sajátos feladatának teljesítését. Jól tudjuk például, milyen nagymértékben hárít át felelősséget a család az iskolára (és olykor viszont), vagy azt, hogy a családok olykor a plébániára vagy más nevelői fórumra hárítják a gyermekek vallásos nevelését. A család és az iskola kapcsolatáról szólva, gyakran halljuk, hogy a szülő így szól a tanárhoz: „Nagyon kérem, csináljon valamit a fiammal, mert nem akar tanulni, és nem hallgat rám semmiben”. Aki a felelősség áthárítását választja, voltaképpen a külső környezettől várja el azt, ami az elsődleges nevelői környezet (a gyermek esetében a család) feladata. Más szavakkal tehát ez a kapcsolat nem más, mint a feladat elhárítása és a nevelés elkerülése. Ha mindenképpen szükséges, hogy másra hárítsák a nevelés gondját, ez csak átmeneti időre történjen, kivételként, vagy részlegesen.

Sajnos gyakran láthatunk „totális” áthárítást, és ez az a pont, ahol a dolgok kezdenek nem működni. Mindenkinek vállalnia kell a személyes felelősséget a maga nevelői környezetében és nem szabad azt várnia, hogy mindig valaki más vállaljon magára olyan feladatokat, amelyek nem rá tartoznak.

A meghatározottságtól való felszabadulás

A különböző nevelő fórumok között olyan kapcsolat is létrejöhet, amely képes rá, hogy felszabadítsa az adott személyt (esetünkben a gyermeket) bizonyos meghatározottságtól. Példának az okáért a gyermek úgy megy el az iskolába, hogy súlyos terheket hordoz a nyelvhasználat, az érzélem, a magatartás terén. Ilyenkor segítségére lehet sietni megfelelő eszközökkel, hogy megszabaduljon ezektől a hátrányos meghatározottságtól.

Nagyon hatékony lehet, ha a különböző fórumok együtt tudnak működni annak a felszabadításában, aki különböző okokból hátrányos helyzetű, vagy megállapíthatóan károsult. Ez akkor lehetséges, ha mindenki, aki közreműködik a nehézségekkel küzdő személyt segítő folyamatban, minden rendelkezésére álló erőforrást megmozgat és felhasznál a cél érdekében: a nevelő, a tanár, a szociális asszisztens, az egészségügyi megbízott és mások.

Ha szerves módon építjük föl a lehetséges fellépést, ez többek között azért is hasznos, mert megelőzi a lehetséges átfedéseket, az egymás területére történő áttérést és a másik személy működésének negatív értékelését.

Az előítéleten alapuló szembenállás

Olykor ahelyett, hogy az együttműködés légköre alakulna ki a különböző nevelési fórumok között, inkább falak és barikádok épülnek, és a felek anélkül helyezkednek egymással szembe, hogy mélyebb szinten meghallgatnák a másikat, noha minden bizonnyal valami kicsi igaza azért van.

Az iskolában például gyakran előfordul, hogy ilyen típusú kapcsolat jön létre a tanárok és a szülők között, s ekkor a párbeszéd megszakad. A szülő „nem bukkan fel többet” és végül a gyermek, mint a leggyengébb láncszem viseli kényszerűen a következményeket.

A kölcsönös módosítás

A kölcsönös módosítás azon a tudaton alapszik, hogy a szereplő személyek közötti minden találkozásból a nevelői fórumokon változás származik vagy származhat, kölcsönös gazdagodás, saját elképzeléseik újragondolása, saját alapállásaik és magatartásaik jelentőségének csökkentése, személyes meggyőződéseik felülvizsgálata.

A totális kizárás vagy törlés

Évekkel ezelőtt arról beszéltek, hogy a család, az iskola és maga az Isten is meghalt. A szociológia azt tanítja, hogy amikor nincsen rá képesség, akarat és megfelelő eszköz, hogy egy meghatározott környezetet pozitívvá formáljanak, inkább „felégetik a hidakat” az emberek, vagyis teljes mértékben kitörlik azt, amit a maguk bajainak forrásának tartanak az egymás közötti kapcsolatban. Ez felszínes és (negatív értelemben) infantilis módja annak, hogyan a valóságra és a nehézségekre reagálhatunk.

Ugyanígy téves például, ha teljesen kiiktatjuk a tömegkommunikációs eszközökhöz fűződő kapcsolatot (vegyük példának az újságokat), mert azt állítjuk, hogy egy másik hatalom szolgálatában állnak és csak részgazságokat közölnek; vagy kiiktatjuk a televíziót, mivel árt a gyermekeknek. Sokkal ésszerűbb az a magatartás, amely kritikus alapállásból szemléli az újságban közölt híreket, vagy azt, amit a televízió sugároz. Nem szabad teljes mértékben kitörölni valamit, inkább kritikusan válogatni kell belőle.

A szülőnek kell arra ügyelnie, hogy gyermekének mit helyes és mit nem helyes megnéznie a tévében, mennyi időt szabad a videó előtt eltöltenie és így tovább. A fontos nem az eszköz magában véve (nem szabad a televízióra, mint eszközre haragudnunk), hanem az, ahogyan használjuk.

Az együttműködés

Az együttműködő kapcsolatot a legnehezebb megvalósítani, mivel a folyamat különböző szereplői részéről (a családtól, az iskolától, a tömegkommunikációs eszközöktől, a lakóközösségtől, a szabad csoportoktól és egyesületektől) megkívánja a dolgok megbeszélése iránti hajlandóságot, az elképzelések, az alapállások, a felek által birtokolt „kis igazságok” sokféleségének elfogadását, mivel ezek csak együtt alkothatnak teljesebb képet egy adott helyzetről vagy jelenségről.

Együttműködni annyit jelent, mint összeállni annak érdekében, hogy megkeressük azokat a megoldásokat, amelyeknek a segítségével javítani lehet a gyermekek végzett nevelő munka egészén.

Szükséges azonban az is, hogy az együttműködés ne időszakos legyen, hanem előre megtervezett, rendszeres, szervesen felépített, alkalmasint induljon ki kisebb tervekből, amelyeket a különböző nevelési fórumok készítenek elő. Egy adott lakónegyedben, az iskola és a plébánia együttműködésével megtervezhető a békére vagy szolidaritásra összpontosító nevelési tevékenység. Ezáltal megvalósulhat a tevékeny együttműködés az egyes szintek között: diákok, családok és más nevelő fórumok, amelyek jelen vannak egy adott területen.

(Folyt. köv.)

Salvatore Porcelluzzi

Vasárnapi jegyzet

Nehéz kérdés

Kortárs költő, Szálinger Balázs egyik versét így fejezi be: „... este nyolc van, de a kereszténységnek / Még mindig csak az elején vagyunk.” Nem újdonság ez a vélemény: már Márai Sándor is – a Biblia ügyén – megemlíti, hogy az emberiség történelmére ez a nagyon gazdag, tiszta könyv alig hatott.

A XXI. század második évtizedében bizony jogos a fölvetés, miért az ennyi értetlenség a jó fogadásában, elfogadásában.

Hogy mindig elején vagyunk a kereszténységnek, mivel indokolható manapság? Azzal a gondolkodással, amely csupán egyféle dimenziót fogad el, azt, ami az ember elemi természetéhez tartozik. Jézus Krisztus is teljes ember volt, aki – mint a francia Michael Quoist írja, saját szeretetének „áldozata” lett. Ebben a megállapításban pontos az észrevétel, amely a szeretet magyarázatára irányul, „a szeretet kínszenvedésére”. Szinte megdöbbeneti az embert, ha azt hallja-olvassa, hogy Jézus magáévá tette a világ valamennyi szenvedését: „azokat a szenvedéseket, melyeket azért visel az ember, mert folytatódik a világ Teremtése, és megadja ezeknek teljes értelmét.” Jézus szenvedése nem csupán a keresztút, az ostor, a töviskorona, mások is hasonló kínokat szenvedtek el, hanem valóban „a szeretet kínszenvedése”. Keresztje „az ember történelmében emelkedik”. Ezt tudomásul venni a szeretet egyetlen, krisztusi dimenziója. Krisztusé, aki nem ismerte a bűnt, de „bűnné lett értünk”. A jövő képében tehát jelen van a folytatódás: a bűn, a szenvedés, amely sokszor mintha teljesen visszavetné az evangéliumi szellemet. Jézus szeretete végtelen, magába fogadja az emberiség „küzdelmét a szeretet körüli hibák ellen az időkön át.” Ez a küzdelem nem szünetel, amíg világ a világ. Isten áldozatával és szenvedésével ebben „partner”. Az egyetlen dimenzió: a szereteté, folyton jelen van, és minden alkalom, figyelem, amely rá irányul, folyton korrigál. Az ember azonban nem tökéletes teremtmény, ezért hibái, bűnei új és újabb javítandót jelentenek. Az „új ég és az új föld”, a szentpáli teológia igazolása adhat csupán teljes megoldást. Ennek tudatában lehet értékelni a történelem és a krisztusi szellemiség találkozását, ami végül nem a mi időnk kategóriájába illik, de le nem mondhatunk róla.

Tóth Sándor

hírek információk

Angyalbatyu címmel szervez gyűjtést a Katolikus Karitás advent idején rászoruló gyermekek karácsonyának szebbé tételére. Az adománycsomagokat egyházmegyében szeretettel fogadják a plébániai csoportok, valamint a Karitás ügyfélszolgálat munkatársai Szegeden az Alföldi utca 46-ban, keddenként 8 és 10, csütörtökönként 15 és 17 óra között. Az akció november 25-től karácsonyig tart. (A Karitás Ügyfélszolgálatán december 18-ig várják az adományokat.) További információ a www.angyalbatyu.hu és a www.szegedcsanadikaritasz.hu világháló oldalakon olvasható.

Az Egyházmegyei Karitás az idén is várja Alkotóházába a kézműveskedésre vállalkozókat november 26-ig, hétfőnként 15 és 18 óra között. Szegeden, a Csongor tér 8. szám alatti új Karitás Irodában (az ÁGOTA Közösségi és Kulturális Centrum mellett) készítik majd azokat az ajándéktárgyakat, melyeket adventben a Karitás Karácsonyi Vásárban értékesítenek. A teljes bevételből fűtőanyagot szerez be a Karitás rászoruló családok számára.

A Szegedi Keresztény Roma Szakkollégium szervezésében Roma Őszi Fesztivál nevű programsorozatot rendeznek Szegeden. A sorozat következő eseménye november 26-án, hétfőn lesz, mely során Parno grast koncertre és táncházba várják az érdeklődőket az IH Rendezvényközpontba (Szeged, Felső-Tisza part 2.). Az 1987-ben alakult zenekar tagjai roma származásúak. Zenéjük autentikus cigányzene magyar és romani nyelvű énekkel kiegészülve. Az együttes tagjai a Szabolcs-Szatmár megyei Paszabon és környékén élnek, dalukat is ezen a környéken gyűjtötték.

A fesztivál záró eseménye a Genézis című film vetítése, majd az azt követő közönség találkozó lesz a Belvárosi Moziban november 27-én, kedden este 6 órától. A 120 perces magyar dráma 2018-ban készült, melyről - a bemutatót követően - Bogdán Árpád filmrendező beszél.

Lehet, lesz, lehetett volna? - a nemzeti alaptantervek evolúciója címmel tart előadást november 27-én, kedden 16 órától a Katolikus Házban (Dugonics tér 12.) Csépe Valéria pszichológus, egyetemi tanár, akadémikus. A belépés díjtalan, további információ a www.fogadalmitemplom.hu weboldalon található.

Ádventi kiállítás nyílik a Dóm Látogatóközpontjában november 29-én, csütörtökön 17 órakor. A kiállítás bemutatja az egyházmegye legszebb betlehemeit, illetve a karácsonyi jelenetet bemutató képzőművészeti alkotásokat.

A Szeged-Csanádi Egyházmegye Ifjúságsztorációs Irodája szeretettel hívja a 14 és 18 év közötti fiatalokat november 30. és december 2. között az Adventi IFI 7végére, mely Domaszék Zöldfáson kerül megrendezésre. A rendezvény célja, hogy a fiatalok átgondolják, min szeretnének változtatni az életükben, hogy minél közelebb kerüljenek Istenhez. Továbbá, hogy találkozzanak olyan társaikkal, akik nyitottak Jézusra, és így „minőségi útravalóval” várhassák az Adventet. További információ az ipcseged.hu oldalon található.

Ádventi koszorúk készítésére hívnak és várnak minden érdeklődőt december 1-jén, szombaton 14 és 18 óra között a Katolikus Házban (Dugonics tér 12.). A koszorúk készítéséhez szükséges alapanyagokat – korlátozott számban – a szervezők önköltségi áron biztosítják.

A jezsuiták Szent József templomában (Szeged, Dáni u. 3.) december 1-jén, szombaton délután 5 órakor kezdődik az orvosok, fogorvosok, gyógyszerészek, egyetemi oktatók és hallgatók, egészségügyi dolgozók 25., hagyományos adventi szentmiséje, melyet a gyertyagyújtást követően Kiss-Rigó László püspök celebrál. A programban közreműködik Gyimesi Kálmán operaénekes, Pernecky Balázs orgonaművész. A szentmise után baráti összejövetel és kötetlen beszélgetés lesz egy csésze tea mellett a közösségi teremben. Szeretettel várnak minden érintettet, családtagjaikat, munkatársaikat és barátait a jubileumi eseménnyel.

Ádvent 1. vasárnapján, december 2-án 17 órakor rövid ünnepség keretében Botka László polgármester és Kiss-Rigó László püspök együtt gyűjtik meg a város adventi koszorúján az első gyertyát a Dóm téren.

Összegytemi adventindító szentmise lesz a Szegedi Katolikus Egyetemi Lelkészség szervezésében december 2-án, vasárnap este fél nyolctól a jezsuiták Szent József templomában (Szeged, Dáni. u. 3.). A szentmisét Kovács Zoltán kisteleki káplán celebrálja, illetve mondja a homíliát.

A szeged-felsővárosi Szent Miklós Plébánia közössége búcsúját az idei évben lelki gyakorlatokkal egybekötve Hofher József jezsuita szerzetes tartja december 4-én, kedden 5-én, szerdán és 6-án, csütörtökön. A szentmisék szokás szerint este 6 órakor kezdődnek, de mind a hajnali, mind az esti misék alatt is lesz gyónási lehetőség. A búcsúi szentmise után szeretetvendégségre várják a híveket. Mindenkit hív és vár a felsővárosi plébánia közössége.

Mire hívja fel a figyelmet a keresztény értékrend a házasság előtti szexualitással kapcsolatban, illetve a házasságban? Ezekre a kérdésekre keresi a választ a TESTTEO' Hétvége Szegeden – bevezetés a test teológiájába elnevezésű program, melynek során fiatalok beszélnek kortársaikkal arról, hogy mit tanít az egyház a szexualitásról, illetve férfiről és nőről. A december 7-9-ig (péntek 16:30-21:00, szombat 8:30-21:00, vasárnap 9:00-16:00) tartó rendezvényre 18 és 35 év közötti fiatalokat várnak a Katolikus Házba (Dugonics tér 12.). További információ és jelentkezés a www.lelkes.hu honlapon.

December 8-án, szombaton 19 órakor jótékonyági koncertet ad a debreceni Lautitia gyermekkórus a Székesegyházban. A koncert megálmodója Kocsis Fülöp görögkatolikus érsek, aki maga is közreműködik a rendezvényen. A kóruscsalád és a görögkatolikus egyház a hangverseny bevételét az Újszülöttjeinkért, Koraszülöttjeinkért Alapítvány debreceni mentorházának ajánlja fel. Jegyek a Belvárosi Plébánián (Dóm tér 15.), illetve a szegedi görögkatolikus parókián (Lechner tér 9.) vásárolhatók meg 2000 forintért.

Megtartotta a félév első patrónusi klubját a Szegedi Keresztény Roma Szakkollégium. A foglalkozás célja, hogy a diákok megtalálják és bevonják szakkollégiumi programsorozatba azokat a hátrányos helyzetű és/vagy roma származású középiskolásokat, akik jó eredménnyel végzik tanulmányaikat és a továbbtanuláson gondolkodnak. A programot minden félévben a hallgatókkal közösen tervezik meg, így ők is kipróbálhatják magukat segítő szerepben valamint egy csoportfoglalkozás előkészítésének és irányításának résztvevőjeként. Az első patrónusi klub a Szegedi Keresztény Roma Szakkollégium bemutatásán túl számos, az egyetemi élettel kapcsolatos hasznos információra is fókuszált. A napot bemutatóközzel és a Szokeresz hallgatói által készített videó vetítésével kezdték, majd csapatépítő és szituációs játékok következtek, melyek a kollégiumban előforduló konfliktushelyzetekre és azok feloldására irányultak. A játékos kezdést előadások követték: körbejárták az „időbeosztás problémakörét”, beszéltek az ösztöndíj lehetőségekről és az egyetemekhez kötődő legfontosabb internetes felületek, a Felvi.hu és a Neptun működéséről is. Patrónusok bemutatták saját egyetemi szakjaikat, így a középiskolások első kézből ismerkedhettek meg a szociális munka szakiránnyal, a gazdaságtudományi karral, a jogi képzéssel, a programtervező informatikával valamint a tanítóképzővel.

Kiadja a Glattfelder Alapítvány

Felelős kiadó és szerkesztő: Kiss-Rigó László

Állandó munkatárs: Bábszki Zoltán, Borz Gergely,

Cserny Szilvia, Kozma Gábor,

Szeberényi Klára, Tóth Sándor

Címünk: 6720 Szeged, Aradi vértanúk tere 2.